

GAZETA KORRESPONDENTA

WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

Z WARSZAWY DNIA 5. PAŹDZIERNIKA ROKU 1798. W PIĄTEK.

z Wiednia dnia 26. Września.

Cesarz Jmć po odbytych w Baden kąpielach, powrócił z tego miasta, i mieszka w rezydencji wielkiej Łaxenburg.— Słychać tu, iż z powodu przełożeń uczynionych przez pewny Dwór, armia Rosyjska, która była nad granicą Galicyjską zebrała, otrzymała rozkaz wstrzymania się w swoim marszu. Ci którzy pokoiu życzą, rozumieją go być tym samym bliskim; a stąd marsz wojska Rosyjskiego nie sądzą już być potrzebnym.— Wiadomość o potyczce admirała Nelsona z flotą Francuską przywiózł tu kuryer z Neapolu w liście własną ręką pisany przez tegoż admirała. Znalazł on flotę Tułofską w stanowiątku o 5. mil na wschód od Alexandrii porządnie uszykowaną, i bronioną od znacznej liczby bateriów na ziemi. To położenie niedozwalało Nelsonowi narażać się na atak frontem, użył więc strasznie śmiałego i prawie rozpaczającego kroku. Sprzyjany od wiatru wschodniego puścił się między flotę Francuską i brzegi, a przez szybkość i tęgość ognia swojego pozyskał przewagę, i takiej mu pozycja floty Francuskiej nie obiecywała. Atak ten Nelsona był jednym z najsławniejszych, gdyż cała flota jego mogła się była o brzegi rozbić. Wszakże stracił on tym sposobem 4. okręty iwoje. Pozycja floty francuskiej była straszna. Była osłonięta przez wielką liczbę batów kanonierskich, od których 4. fregaty Angielskie wiele ucierpiały. Po czym dopiero Nelson, widząc niepodobieństwo przewagi, użył zuchwałego kroku swego. Admirał Nelson doznał rozbitego dla siebie losu w przeciągu prawie roku jednego. Stracił on prawą rękę na dniu 22. Lipca roku zeszłego w Santa Cruz na wyspie Teneriffie, przybył potem do Anglii, lecz nieprzyjął pensyi inwalidowskiej i żądał, aby był daley w służbie użytym. Popłynął nakoniec z eskadrą do hrabiego St. Vincent przed Cadix, a na początku czerwca wyszedł na morze frzodziemne. Mowią, iż potem zdarzeniu, Buonaparte miał się cofnąć, i osądził potrzebą wzmozić się w samym mieście Alexandrii, gdzie ponosił zaczął niedostatek żywności.— Z Konstantynopola mamy wiadomość, iż W. Węzyr i Musty złożeni z urzędów zostali, a to z powodu, iż w terażniejszych okolicznościach nie dość się czynnymi i patriotami okazali. Czytano tam z niemalym podziwieniem notę, którą sprawujący interesy Rzeczypospolitej Francuskiej Obywatel Ruffin przez pierwszego dragomana swego podał rozmaitym tamtejszym ministrom zagranicznym. Wyrazy, których on używał do nakłonienia w najmocniejszych przełożeniach ministrów sprzymierzonych, do wdania się za nim, aby nie był wystawionym na złe traktowanie lub osadzenie w 7. wieżach, okazują, iż Ob. Ruffin nie był wcale przygotowany do takiej przeciwności. Poseł Rzpltey Batawskiej ujął się z wielką gorliwością za Ob. Ruffin bardzo mocno i wyrażnie oświadczając się za nim. Reissfendi albo minister interesów zagranicznych Porty, radził mu, aby spokojnie się zachował, jeżeli nie chce wydać się na jakie nieprzyjemne wypadki. Poseł Hiszpański przyłożył także wszystkie najmocniejsze starań do zaspokojenia Turków, utrzymując, iż Rzeczpospolita Francuska żadnych nieprzyjazznych zamiarów nie ma przeciw Portcie, ale raczej przeciw iey nieprzyjazzciolom Beiom Egipskim. Reissfendi nie był jednak content z tych przełożeń, odpowiedział: iż Francuzi nie mieli żadnego prawa do napadnięcia na ziemię Turecką. Do Porty samey należy ukarać Bejow, gdyby na nich była urażona. Generałowie Francuzcy nie mieli prawa zatykać sztandaru Rzpltey na ziemi W. Sultana, wszrod najsławniejszego pokoiu i pod ten czas kiedy dawano najsławniejsze zapewnienia, iż między W. Sultaniem i Dyrektoryatem Francuskim dobre

porozumienie i niewzruszona trwa przyjaźń. Porta także w niczym nieobrazila Francuzi, i żadnego nie dała powodu do nieprzyjazzliwej zaczepki. Za wdaniem się pollow Hiszpańskiego i Hollenderskiego, Ob. Ruffin ma tylko areszt w domu własnym, z którego nie wolno ani iemu, ani komukolwiek z swity jego na miasto wychodzić. Oświadczono mu także, aby nie posyłał więcej dragomana swego do Seraju lub Dywanu, lecz mając co do przełożenia, udawał się odtąd do Reissfendego. W Egipcie i na morzu czerwonym rozkazano wszystkim przygotowane dla Francuzów żywności pozabierać, a właścicielow onychże śmiercią ukarać. Porta uwiadomiła kamerę allekuracyjną w Tryeście o rozpoczętej wojnie z Francuzami, dla tego, aby wzięła przyzwoite środki względem towarów do Lewantu idących.— Poseł tutejszy Hiszpański odebrał wkrótce czynie kilku kuryerów od dworu swego, i tych napowrot odeśłał.— Jest rzeczą pewną, iż Feld-Marszałek Mack obemyłue najwyższą komendę nad wojskiem Neapolitańskim, i już w tym celu do Neapolu odjechał. Mowią że podjął się tej komendy pod warunkiem, iż część wojska Austriackiego mieć będzie w pomocy. Generał Hotze ma uważać obroty Generała Schauenburg w Szwajcaryi.

z Londynu dnia 18. Września.

Konwoj Indyy Wschodnich który był od burzy rozpedzony, powrócił po większej części do brzegów Angielskich. Na tej flocie znajduje się Pichegru, Aubry, Delarue, Ramel, Willot, d'Effonville, i inni deportowani, którzy wraz z Ex-Dyrektorem Barthelemy zbiegli z Cayenne do Demerary; Z tamtąd popłyneli do Martyniki, gdzie się Barthelemy pozostali. Pichegru okazuje wielką niecierpliwość mowienia z ministrem Pitt, któremu iak twierdzą, ma ważne wyjawić tajemnice. Pitt wyjechał dnia wczorajszego do zamku Walmar. Deportowani opowiadają, iż kapitan przewożący ich do Ameryki, miał rozkaz zabicia ich, w przypadku gdyby się za niego fregata iaka Angielska ubiegala.— Lord Cornwallis powrócił do Dublinia, i po całej drodze przyjmowany był przez radosne okrzyki ludu, którego sobie przywiązanie ziednał. Trzej Generałowie Insurgentów zaprowadzeni zostali do Dublinia, gdzie rozpoczęto ich procesy. Generałowie Francuzcy Humbert i Saurazin przybyli tam także z najsławniejszymi aresztowanymi officerami, którzy łagodnego doświadczenia więzienia. Zapewniają oni, iż nie składali iak tylko jedną dywizyą znacznego korpusu, który był na naciekanie Irlandyi przeznaczony. Ulkarzali się na łupieżstwa złączonych z niemi Irlandczyków, rabujących równie mieszczanów iako i posilkujących siebie Francuzów, którzy ledwo im rozdali 3000 broni, natychmiast widzieli się nikczemnie przez nich odstępionymi.— Dla uprzedzenia w marszu wojsk naszych, Francuzi czynili szybki marsz następujący; na dniu 5. z Castlebar do Cloonny 35. mil Angielskich, na dniu 6. do Menor Hamilton 18. mil, na dniu 7. do Ballintra 20. mil, na dniu 8. do Ballinamuck 14. mil Ogółem w 4. dniach 110. mil Angielskich.— Lord Cornwallis wydał proklamacyą wzywającą insurgentów, którzy z Francuzami połączyli się, do poddania się dobrowolnie w przeciągu dni 30. przeznaczonemu do tego officerowi, dla pozyskania pardonu królewskiego z pod którego iednak wymiuka wszystkie tych, którzy w wyższej randze od prostych żołnierzy Rużyli.— Następujące assygnaty daly się widzieć przy wojsku Francuskim Nro I. w imieniu Rządu Francuskiego dobry na pułg wini, zaciągnięty na prowincyą Connaught Podpisano J. Moore.— Według raportów z Castlebar insurgencki pod dowództwem iednego officera Francuskiego stali się paucami baroniy Tyrwley w hrabstwie Longford leżący.

G. Moore z mocnym korpusem przeciw nim ciągnie.— G. Humbert i Saurazin są średniego wieku. Lord Cornwallis miał z pierwszym długą rozmowę, który iak się chać na słowo honoru powróci do Francyi. Na dniu 11. był u Lorda na obiedzie.— Officerowie Francuzcy są pięknie ubrani, wojsko iednak nie miało dobrych mundurów i tylko z trzema armatami na ład wysłało. Więżniowie Francuzcy mają być wkrótce do Plymouth odesłani, szef insurgentów Taling umknął z Dublinia.— Bardzo wiele dam i osob znakomitych odwiedzało generałów Francuskich. Mundur G. Humbert iest bogato haftowany na kołnierzu i wylogach. Inni officerowie mają proste niebieskie mundury z małemi niebieskimi naramnikami. Jest podeyzerzenie, iż dwaj officerowie między Francuzami są Irlandczykowie, nie mają bowiem dobrego akcentu Francuskiego.— Okazuje się teraz, iż Francuzi zapisywali rekwiizycye. Castlebar, Newport i Westport miały przytawiać żywność i każde miało dać 1000 gwineow.— Rozniesiono pogłotkę, iż druga wyprawa Francuska od 1200. wojska ładowego schwytaną została i do Galway zaprowadzoną.— Lord Szymour iedzie do Barbados.— Przybył kuryer z wschodnich Indyy ładem doniósł, iż tam zupełna spokojność panuje, przywiózł także depesze od rezydenta kompanii Indyjskiej P. Tooke pod dnem 10. Sierpnia, w których donosi, iż Buonaparte opanował Rosette i Damiette i że napadających na niego Arabów i Mameluków z wielką siłą poraził.— Na ostatnim bacie pocztowym z Hamburga przybył kuryer Rosyjski, iest on iak 30im w tym miesiącu.— Generał Angielski Coote ma być teraz zamienionym za kapitana morskiego Francuskiego l'Heritier.— Mowią, iż parlament Angielski znówu się w Listopadzie rozpocznie.— Układ względem zamiany niewolników Francuskich zupełnie został podpisany, iest to pierwszy akt, który w ciągu terażniejszej wojny przyszedł do skutku.— Bardzo wiele wojska Angielskiego przybyło do Dublinia i więcej ieszcze iest spodziewanego, lecz pozostałą w Dublinie i innych miastach, gdyż pomimo niepomysłney wyprawy Francuskiej, Irlandya zawsze iest w stanie niebezpiecznym.— Holt szef insurgentów rabuje zawsze w hrabstwie Wicklow. W hrabstwie Węzford zebrała się także nie mała kupa insurgentów w chęci do pomocy z zamiarem nieprzyjazzciela, a więzniowie Francuzcy głosno utrzymują, iż zapewne ieszcze druga wyprawa będzie przedsięwzięta, która tylko jakimś niefortunnym wypadkiem wstrzymana być musiała, gdyż oni byli tylko małą dywizyą znaczną do tego celu przeznaczony sity.— Więżniów stanu Oconnor Macnevin rząd wypuścić teraz nie chce, dając im do zrozumienia, iż pozostałą w areszcie aż do końca wojny. Z tego powodu skarżą się więzniowie stanu, iż im rząd słowa nie dotrzymał.

z Paryża dnia 18. Września.

Niepomysłny wypadek bitwy morskiej między flotą admirała Bruceys i flotą Angielską sprawdziła się nieszczęściem. Flota Angielska była daleko mocniejszą od naszej. Bitwa była nadzwyczajnie krwawą. Admiral Bruceys i wielu innych walecznych officerów zginęło. Większa część okrętów, albo się spałita, albo zatoneła, albo się rozbiła o brzegi. Okręt Wilhelm Tell od 80. armat, którym vice-admirał Villeneuve dowodził, przybył do Malty, inny zaś, którego nazwiska nie wiemy, popłynął do Corfu. Obawiamy się (mówi przyjaciel Praw) aby ten nieszczęśliwy wypadek nie był szkodliwym dla dzieła pokoiu. Mamy nawet mocne powody do wierzenia, iż będzie nowa wojna.— Wszyscy się zgadzają, iż matry

narze nasi oficerowie i maytkowie dali okazale dowody nadzwyczajnej swoiey waleczności. Można ich przemagać siłą pokonać, ale nie poniżyć. Tym czasem strata ta iakkolwiek bolesna dla każdego dobrego *francuza*, będzie po części nadgrazoną, przez prawie pewną pomysłność wyprawy *Egiptu i Indyow*, która w końcu zadać musi *Anglij* cios nieuleczony. Bitwa ta nigdy by była się nie zdarzyła, gdyby Król *Neapolitański* nie dał schronienia w portach swoich flocie *Angielskiej* i nie dozwolił opatrzyć się iey tamże w żywność. — Według Redaktora bitwa słoczoną została w stanowilku *Beguires* przy *Aleksandryi*, tak dalece, iż rozciągała się aż do samego portu. Boiemy się, aby część statków przewożowych nie poniosła szkody w tym zdarzeniu. — *Buonaparte* wkroczył z wólkami swoimi do *Kairu*. Życzymy aby wyprawa iego szczęśliwie poszła, i żeby był w stanie ulkutecznie plany przez siebie ułożone, do zniszczenia *Anglikow* w *Indyach* wschodnich. — Exrepresentant *Tallien* wraz z *G. Lanus i Chateau-Regnaud*, posłani zostali do *Konstantynopola* dla zaspokoienia *W. Sultana* względem przybycia *Francuzow* do *Egiptu*, i zapewnienia iego, iż Rzplta *Francuzka* daleka jest od zamiarów nieprzyjacielskich przeciw dawnej i wiernej swojej aliantce *Porcie*. — Z powodu nieszczęśliwej bitwy naszej morskiej, w której procz admirała *Brueys*, zgineli także *GG. Casabianca i Duchilleon*, dziennik ieden wyraża: z tym wszystkim cel wyprawy jest dopięty. *Egipt* kosztował 15. do 16. okrętów, to jest 15. do 16. millionow, ale daleko nam więcej przynieść może. — Sławny *Mercier* napisał w Roku 1784. w dziele swoim *Rok 2440*. „*Egipt* dawnych czasow podlegał *Cesarzowi Tureckiemu*. Dziś podlega *Francuzom*, ten zyzny i okazały kraj wydaie mieszkańcom, którzy godni są przodków swoich. Roznieciliśmy pochodnią wiadomości ludzkich, nam to bowiem było zostawiono, przywrócić *Egiptowi* handel świata. — Pod *Havre* pokazał się niedawno statek *Angielski* pod banderą białą. Oficer *Francuzki* przystąpił zaraz do niego, odebrał pakiet i oddał mu na powrot odpowiedź. Zdaie się, iż ta korespondencya ściągala się do zamiany niewolników. — Na sessyi wczorayszej rady 500. Ob. *Briot* wniosł aby postanowiona była kommissya z 7. członkow, której zlecenie będzie dane do przygotowania zgodnych z prawem środków, mających być przelożonemi Radzie 500. w przypadku, gdyby Dyrektoryat okazał, iż negocjacye pokoju żadnego skutku otrzymać nie mogą. — Korsarz z *Bordeaux* schwytał okręt *Angielski* *la Bretagne* z *Bengalu* powracający, którego ładunek w cukrze indygo etc. do 3. millionow wynosi. — W *Antwerpii i Ostendzie* założone będą dwie szkoły żeglarskie. — Na rzecz szpitalow powiększona została taxa na mięso i wino. — Rada 500. dekretowała, iż w *Antwerpii, Ostendzie, Bruzelli, Lovanium, Gand, Mons, Tournai, Luxemburgu, i Namur*, trybunały handlowe odbywać się mają. — Ob. *Amelot* dawny administrator skarbu, odebrał od Rządu rozkaz udania się do *Włoch* z ważnym zleceniem, oraz w urzędzie Kommissarza Dyrektoryatu Wykonawczego. Wyjeżdża ztąd poitrze. — Jest mniemanie, iż jeżeli *Amerykianie* naklonią się do prowadzenia wojny, rozpoczną kroki nieprzyjacielskie od ataku do *St Domingo*. Ich przygotowania, zdają się być prawdziwe.

Dyrektoryat Wykonawczy zgromadzony był przez większą część dnia 15. Ta sessya ściągala się do przedsięwzięcia nowych środków, stosownych do wiadomości odebranych w dniu poprzedzającym. Nie mamy jeszcze dokładnych szczegółow słoczoney bitwy. — Zle myślący ludzie (mówi *Dziennik Klucz Gabinetow*) rozlewają, iż *Buonaparte* oblężonym jest w *Aleksandryi*, i że już zginęła armia, którą dowodzi. Te nikczemne baśnie nie warte są zbiwania; nieprzypominamy ich tylko dla okazania do jakiego stopnia dochodzi złość pewnych ludzi, których *Francya* ma nieszczęście na swoim kar-

nić lonie. Ale cożto są za wrzalki wojenne, które znani *Dziennikarze* wydają? Jakimże czołem ważą się utrzymywać, iż pokoy w momencie owego ulkutecznienia ma się od naszych siedliłk oddalić, przeto, iż kilka utraciłszy okrętów? — Tego poranku czyniono rewizye palacow *Paryzkich* na mocy rezolucyi Dyrektoryatu pod d. 10. t. m. — Pełnomocnik *Portugalski* idący do *Paryża* znajdował się w *Baionnie* 9. Września. Dla słabości swoiego zdrowia powoli tę podróż odprawuie. — Donoszą z *Rochefort* pod dniem 8. Przybył tu ieszcze ieden znaczny konwoy z *Bordeaux*; pomimo czulego dozoru i upędzania się nieprzyjaciół. 14. statkow tego konwoiu przymuszone były dla odmiany wiatru przyplnąć w bliskości *Mont-Mouffon*, gdy dwie fregaty nieprzyjacielskie wysyłały swoje łodzie pod zastoną iednego lugra, dla uderzenia na te statki. Dwa baty kanonierskie będące na tych stanowilkach, postrzegłszy zamiar *Anglikow*, stanęły pomiędzy nimi i statkami konwoiu, i tak mocny dawały ogień do lugra i łodziow, iż ie odpędzili napowrot do fregat, które same ustąpić się musiały, będąc dotęganemi od kul z batow kanonierskich. — Lifty z *Port-Malo* donoszą, iż odkryto i zapobieżono zamiarowi zapalenia tego portu.

Uczyniono tu obrachunek, podług którego *Paryż* może przeszło 7. millionow w świcach oszczędzić, gdyby się podobało mieszkańcom tego małego świata, zamiast przemieniania nocy na dnie, i dnie na nocy, iść na spoczynek o godzinie 10. Rachujemy bowiem 100,000 tylko mieszkańców którzy do pulnocy w *Paryżu* się bawią, dwie więc godziny od 10. do 12. kosztują przynajmniej 4. fous, a te rozmnożone przez liczbę 100,000 mieszkańców, czynią wydatku codziennie 20,000 frankow, co mieścić 600,000, a co rok 7,200,000 frankow. — Podług listow z *Kartageny Anglia* nie tylko ofiaruie *Hiszpanii* odstąpienie *Gibraltaru*, ale ieszcze 50 millionow pialtrow, i utrzymywanie na swoim żołdzie 50,000 wojlka w ciągu terazniejszej wojny, byle tylko *Hiszpania* odłączyła się od *Francyi*. — Na sessyi Rady 500 dnia 16. był wielki spor o to, czyli nominacya oficyalistow do nowego podatku konsumpcyjnego, Dyrektoryatowi ma być zostawiona. Kommissya skarbowa była w tej mierze za Dyrektoryatem, ale *Lucyan Buonaparte* i wieli innych członkow oświadczyło, iż Dyrektoryat nadto jest zarzucony niezmiernym nawalem ważnych okoliczności, żeby miał zatrudnić się takimi drobnostkami, żądał więc, aby nominacya zostawiona była Administracyom, nad którymi procz tego Dyrektoryat ma dozór. Przytępiono potem do zbierania głosow, i Administracye utrzymały się przy nominacyi 155. kreskami przeciw 97. z warunkiem, aby inwalidzi i ranni pierwszeństwo w teyże nominacyi otrzymali.

Rada Starszych potwierdziła rezolucyą względem roku Republikantkiego. Deputowany składający rapport tej rezolucyi, przekładał iey użyteczność, niewymagając ażeby daty poprzedzające nową Ery, miały być podług nowego stylu tłumaczone; ta wstępna rachuba potrzebowały niezmiernie trudney i niekończoney pracy. Nadto urzędowe czynności zapewniające stan, prawa i własności obywatelskie, powinny zostawać w swoiey całości, a odmieniac chronologią rzeczy, byłoby to nadwładzać skutek prawa. Okazuje potem ile ta rezolucya miała uszanowania dla związkow z osobami zagranicznymi, stanowiąc iż w interesach z nimi zachodzących, stara data może być obok nowej kładziona. Tym sposobem nasze z nimi czynności handlowe i cywilne, mieć będą datę słowną do ich zwyczaju, bez zaniebdywania naszey.

W czasie sessyi na której złożono poselstwo Dyrektoryatu o wyładowaniu wojlk Rzpłtey do *Egiptu*. Ob. *Chenier* rzekł: Bohatyrowie, którzy wielką część *Europy* obdarzyli wolnością, którzy się wdarli na niedołępną skałę, dla strącenia z niey dziedzicznej arystokracji, nie znajdując już dla siebie laurów na lądzie, przebyli przeszczerzenie morskie dla nabycia nowych praw do podziwie-

nia i wdzięczności publiczney. Za czasow krucyaty nie-rostropni monarchowie chcieli zanieść panowanie swoje do tych bogatych krajow; my zanieśliśmy nauki, kunsztu, które tam niegdys miały swoje pierwotne siedliłko; i tam to uczeni ludzie gotują sposoby stykania się z dawnym lądem. Dzieła wojlk naszych wyczerpały naszą wymowę, ale nie naszą wdzięczność; bałbym się więc przedłużać iey okazanie, gdybym natychmiast nie żądał wydania wyroku, iż armia *Francuzka* w *Egipcie* do brze się zaflużyła oyczyźnie.

Redaktor zawiera w sobie list Ob. *Lachevardiere* Konsula Rzpłtey w *Palarmie*, datowany z *Liwnory* dnia 26. Sierpnia. Wypisue w nim uwagi, które czynił w podróży z *Paryża* do *Liwnory*. Przyłączamy niektóre z niego wypisy: „*Lugdun* zdawał mi się zaflużować na sławę zlego obywatelstwa, a pamiątka iego nieszczęście wiele się do tego przykładu; Zapewniłem się, iż w tym mieście znajdowała się wielka liczba emigrantow, którzy w czasie rewizyi domow schronili się do wfiow. Atoli *Lugdun* będzie zawsze spokojnym, poki tylko władza powierzona będzie Generałowi Republikantkiemu i rostropnemu. Pokoy i zachęcanie do rękodziel powroca Rzpłtey to ważne miało. Mieszkanie moje w departamentach *Vaucluse, Uycia Rodanu, Niższych Alpow, i Var*, przekonalo mnie o użyteczności środków użytych względem ucił przez Dyrektoryat. Do kilku lat nie można się tam spodziewać spokojności tylko od Rządu wojennego, na co się zgadza znaczna część rozsądnych mieszkańców; wszystko więc zależy od wyboru komendantow. Doświadczenie nauczyło, iż nie ieden Generał przybywszy do tych Departamentow ze sławą dobrego Republikanina, powrocił z nich w nader przeciwnym o sobie mniemaniu. Znajdują się tam, tak iak w *Lugdunie* pewne kobiety, które mają za nieiaki punkt honoru uwodzić Generałow, i używając ich wyrazu, przytępiać im pazurów. Wyrok Dyrektoryatu w tej mierze jest tym trudniejszy, iż partya mianowana w tym kraju Republikantką, nie jest iak tylko zbiorem ludzi pomykających patriotyzm słow aż do przysady, ale którzy powiększey części niestarają się o funkcye publiczne, iak tylko dla zemśczenia się nad swemi nieprzyjaciółmi, i ucilkania ich w tyfiacznych sposobach. Należy więc dla spokojności tych Departamentow ażeby wybor Rządu ile tylko być może nigdy nie padał na obywatelow tego kraju, gdyż ci chowając w swoich sercach głęboką iedni ku drugim nienawiść, niepodobna jest ażeby co dobrego ulkutecznie mogli. — Emigranci *Korsykańscy* przez swoje ukryte porozumienia, podsycają ogień wojny domowej w Departamentach *Liamone i Go'o*. Nasz Konsul w *Liwnorno* przejął nawet list iednego z tych emigrantow, w którym donosi swemu przyjacielowi, iż *Korsykanie* popłyneli do *Anglij*, i że za pomocą tego *Mocarftwa* uderzą na *Francuzow* w momencie gdy się tego najmniej spodziewać będą. Pospieszylem się z przelaniem tej wiadomości Generałowi *Brune*. W samey rzeczy spodziewają się na tych morzach podpalacza *Sydneya Smith*, który ma tam przybyć z trzema okrętami, a którego obecność dosyć przelstrzega o nieprawych iego zamiarach. Nadto, trzeba się domyslać, iż *Anglicy* niebędąc panami żadnego portu na *śroziemnym* morzu procz *Gibraltaru*, starać się będą przeważyc zdobycie *Malty*, która wiele im szkodzi przez posiadanie *Korsyki*, gdzie jeżeli się im ich zamiar nie uda, przedsięwzją opanować *Porto-Ferraio*. Do Dyrektoryatu należy roztrząsnąć, czyliby nie było lepiej, ażeby ich w tym przedsięwzięciu uprzędzić.

o *Guianie Francuzkiej*.

Wypis z najnowszego dzieła pod tytułem: *Wykład sposobow pożytecznego zarządzania w Guianie*, przez *Daniela Lescallier*, dawnego kommissarza tej Osady i *Guiany Hollenderskiej*. — Posiadamy (mówi Ob. *Lescallier*) na lądzie *Ameryki* południowej przelstrzeń ziemi prawie równaiącą się z całą *Francyą*, kraj którego brzegi rozciągają się na 140. mil, obłany 10. wielkimi rzekami, zdaje

ny do iak najlepszej uprawy, wzbogacony iak nayobfiszemi łakami, lasami, drzewem, owocami wszelkiego rodzaju, i którego gruntu przez doświadczenie okazały się dostatecznie zdolnymi wydawać wszelkie korzenia; gdzie trzcina cukrowa rośnie na bagnach, który nakoniec oczekuje tylko na prace rąk ludzkich, ażeby w kilku latach stał się źródłem bogactw i obfitości, tak dla mieszkańców, iako i dla *Francji*. Ten kraj rozległy i interesujący, od dwuchset lat iak do nas należy, nie jest dotąd iak tylko smutną pułynią. Ze 140. mil brzegow, zajmujemy przelotną zawierającą się między rzekami *Oyapoc* i *Tracoubo*, to jest 60. mil, jeżeli można nazywać zajęciem kraju przez tak małą liczbę i tak rozproszonych mieszkańców. W całej Osadzie nie ma teraz więcej nad 900. mieszkańców, których większa część mieszka w głównym mieście *Cayenne*. Na próżno czynią fałszywe o *Guianie* wyobrażenia, iako to: iż Rząd czynił tam już bez-kuteczne uśłowania i nadaremne koszta; że iey klima jest wilgotne, niezdrowe, grunta zimne i niepłodne. Osady stykające się z nią, odpowiadają na te nieczemne twierdzenia. *Surinam*, *Berberia*, *Demerary*, i *Essequibo*, gdzie *Hollandrzy* tyle użyli przemysłu, znajdują na tym samym gruncie, w tym samym klimacie, na ziemi tegoż gatunku, i czynią sto millionow rocznego dochodu, tym czasem gdy *Guiana Francuzka* w nypomyślniejszych latach nieuczyniła iak najwięcej do 800.000. liwrow. Osady *Hollenderskie* po odtrąceniu kosztow obfite przynoszą zylki, nasza wymagając 750. tysięcy na rok, czyni tylko 50. do 60. tysięcy czyltego dochodu. Autor okazuje niektóre przyczyny upadku *Guiany Francuzkiej*: 1.) Dawny Rząd zaczął tam od budowania miasta, robienia fortyfikacyow, wprowadzenia garnizonu i wyższego sztabu, gdy należało zaczynać od gospodarstwa. 2.) Posłano tam agentow bezsumiennych, zatrudniających się swoją i popleczników swoich fortuną. 3.) Wyprawiano tam młodych ludzi, których niewiedzano do czego w *Europie* użyć, i dawano im nawet ważne urzędy. Ci obrzydli nas *Indyanom*, ludowi łagodnemu, gościnnemu, który nie ma zwyczaju poszukiwać zemsty, lecz się tylko na zawsze oddała, lkoro się widzi raz oszukany. Ob. *Lescallier* zostawszy tam posłanym, wstrzymał łupieństwa, odebrał rachunki, zakończył procesa, zniszczył monopolia; przez wprowadzenie panien miłosiernych posłanowil w szpitalach porządek, wsparł przemysł pracowitych ludzi; lecz łatwo sobie można wytławić, iż każde dobre postanowienie narobiło mu nieprzyjaciol w takim kraju, i gdzie wyiwszy małą liczbę cnotliwych właścicielow, i osob z publicznego skarbu utrzymywanych, reszta białych ludzi składa się z odrzutekow iuz i tak dosyć skazoney *Europie*. — Nie będąc od rządu wspieranym, spryknął sobie ten stan rzeczy, i w roku 1788. powrocil do *Francji* po dwunastoletniej pracy i mieszkaniu w tym kraju. — Niespodziewalem się (mowi dalej) myśleć iuz o tym zepsutym przez niezgodę urzędnikow kraju, gdy wiele osob obudziło moją uwagę, przekładając mi, iż winienem moiemy Oczyszczenie oświecić ją względem pożytkow, iakie mieć może z *Guianą*. Tym końcem umieszcza w swoim dziele szacowne szczeguly, 1.) względem granic ktore przy zawarciu pokoju powinny być iak naystaranniey oznaczone, osobliwie od strony *Portugalczykow*. 2.) Względem klimatu którego upały znośniejsze są niż powszechnie znuiemano. Lubo kraj ten położony jest na pięć lub sześć gradusow od ekwatora, Ob. *Lescallier* uważał przez 3. lata iż termometr utrzymywał się zawsze między 19. i 25. gradusem. 3.) Względem niskich gruntow i sposobow używanych od *Hollandrow* w *Guianie* na uczynienie ich pożytecznymi. 4.) Względem wysokich gruntow, ich własności, ich pożytkow z powodu łagodności powietrza, i mniej częstych deszczow. 5.) Względem drzewa zdanego do marynarki, którego używanie jest wyrachowane, i z małym kosztem mogłoby być do *Francji* zwiezione. 6.) Względem *Indyan*, ich pożycia, zwyczajow, i łatwości zjednania ich przychylności przez braterkie z nimi postępowanie. Te są tymczasowe prawidła, podług których szanowny Ob. *Lescallier* podaje nowy plan polepszenia i odmian w naszej *Guianie*, ażeby przyniosła takie pożytki, iakie położenie iey obiecuje, a ponieważ potrzebne na to koszta mogłyby wstrzymać przedsięwzięcie Rządu, podaje rachunki, z których okazuje się, iż fundusze mniejsze od tych, które są dziś używane na zachowanie

tych nieuprawnych gruntow, wytlarczą na uzyznienie onych, gdy będą dobrze rozporządzone. Na końcu tego dzieła, znajduje się mappa *Guiany Francuzkiej* z dostatecznym wyobrażeniem miejsc w tym dziele oznaczonych.

Niektóre myśli wyjęte z pism Pani Necker.

Jakiejkolwiek uśłowania zbytek czynić może, nigdy nie potrafi wziąć na siebie postaci obfitości. — *Rouffseau* stał się podejrzliwym przez pogardę, którą powziął ku ludziom, a nabył występku malując występki cudze. — Im więcej poświęciliśmy się dla uszczęśliwienia iakiej osoby, tym ona dla nas jest milszą, a śmierć iey, wydziera nam więcej niż nasze, bo iey uszczęśliwienie. — Widząc iak ludzie wszystkich stron szukają rozmaitych sposobow skrocenia czasu, mówię do siebie iak ów kot do liszki *Lafontaine*: ia mam tylko jeden dobry fortel, lecz mi na nim nigdy w potrzebie nie zbywa. — Niezmiernie lubię towarzystwo, mawiała Kieźna du *Maine*, bo mnie wszyscy słuchają, a ia nie słucham nikogo. Naywiększym cudem w naturze, jest człowiek z geniuszem, a *Buffon* nigdy zemną o cudach świata nie mawiał, ażeby mi na myśl nie przyszło, iż on był jednym z tych cudow. — Porządek w domu powinien być nakształt dekoracyow teatralnych, których skutek sprawia wielkie ukontentowanie, lecz należy ażeby sznury, które ie utrzymują, były niewidzialnymi. — Jeden officer mówił do drugiego: ta forteca jest niedobyta. To słowo nie jest *Francuzkie*, odpowiedział drugi. — W rozmowach łatwo można rozpoznać to, co pochodzi z głowy mówiącego, od tego co jest nabytym; pierwsze różni się żywością i nowością wyrazow, drugie pokazuje się w słowach chudych, które zdają się wychodzić z szpitala. Żądający rady ukrywa zawsze połowę okoliczności, które powinny by go bez cudzej rady determinować. — Ażeby mieć wyobrażenie o obyczajach *Włoskich*, dosyć jest wiedzieć, iż mężowie są zazdrośni dla cudzoziemca, który tam tylko przez trzy dni mieszka. — *Marmontel* znajdując się w *Hollandyi*, mówił tam wiele o tolerancyi. Jeden z słujących rzekł do niego, dla czego się tak bardzo nad tym rozwodzisz, teraz, gdy cały świat jest tolerującym? Dla tego odpowiedział, iż w ten czas trzeba pracować około groblow, kiedy wody opadną. — Dla matki *Xcia d'Orleans* napisano taki nadgrobek: tu leży próżnowanie. Z przyczyny przyłłowia: próżnowanie jest matką wszystkich występkow.

z Hagi dnia 22. Września.

Ministrowi interesow zagranicznych zalecono, dawać audyencyą wszelkim osobom, któreby chciały czynić mu przelozenia ściągające się do tego departamentu. Nie będzie mu wolno bez pozwolenia Dyrektoryatu nocować za mialtem. Nie może także należec bynajmniey do redakcyi gazet, i we wżylkim naywiększy sekret zachować powinien. — Na raport obszerny zdany względem odmiany rządu na dniu 12. Czerwca, po długich sprzeczkach uchwalono, iż pięciu Ministrow i Generał *Daendals* dobrze się zastużyli oyczyźnie, i że odtąd żadne protestacye przeciw tej odmianie rządu przyjęte nie będą.

z Filadelfij dnia 27. Lipca.

Odtąd iak Kongres zalimitowanym został, nic ważnego u nas nie zaszło. Ostatnie prawa iego ściągają się do składu nowych regimentow i ich żołdu. Każdy ma mieć w sobie 743. ludzi, a żołd miesięczny dla żołnierza jest 5. dollarow. Jedność w obronie przeciw napaści *Francuzkiej* dotąd się utrzymuje, lubo w prowincyi *Newyork* gdzie niedgzie drzewa wolności pozaszczepiano z napisami: *Nie masz związku z W. Brytanią*, w *Newym Yorku* obrano znowu patriotę *Livingston*, i iednomyslnie uchwalono dla niego adres z podziękowaniem za to, iż się opierał woynie, billowi przeciw cudzoziemcom, i ściśnieniu wolności prassy. Nasi wydawcy gazet woynę z sobą toczą. Powołanie do sądu P. *Bache* wydawcy *Aurory* (jest ón synowcem sławnego *Franklina*) bynajmniey innych pisarzow nie hamuje. — *Victor Hugues* powrocil nam dwa okręty zabrane pod *Gwadalupą*. — Gubernator *Hiszpański* w *New-Orleans* ogłosił, iż wżyltkie okręty *Amerykańskie* przez czas woyny do portow swoich przy-

mie, bez opłaty wyższego od *Hiszpanow* cla. — Że Prezydent nasz nie zawsze wżyltko może, dowodem jest odrzucenie przez Senat propozycyi *Adamsa*, który swego *sielrzenia* chciał postawić w randze generała brygady.

z Brünn dnia 26. Września.

Względem terazniejszego położenia *Basmana-Oglu*, i dalszych planow iego, listy *Tureckie* zupełnie milczą, zapewniają iednak, iż przeszły Gubernator *Belgradu* i *Wozyr Basza Mustafa* zrobił się drugim *Basmanem-Oglu*, z woilkim swoim zamiał poysć przeciw *Widdynowi*, ściągnął do *Filippopolis*, i tam się mocno oszańcował, wypowiedziawszy *Porcie* polluszeństwo. Niewiadomo iakie powod naklonil go do tego kroku, gdy do tych czas zupełnie zaufanie i poważenie miał u Porty. — W powszechności w całym państwie *Tureckim* wielkie się okazują zaburzenia. *Baszowie* i w powszechności wżyltkie zwierzchności otwartą woynę z sobą prowadzą, z obu stron uzbierania mocne się czynią. W *Natolij* zaszła w istocie bardzo niebezpieczna rewolucya, która wśród rozprzężonego teraz rządu pomiędzy *Baszami*, daleko rozszerzyć się może. Procz tego wżyltkiego, kupy rabusliow wżelkie okolice strachem napelniają, nikt nie śmie w podróż się pusić. Ostatnią razą zaieli dwa karawany, przez co sam kupiec *Grecki Haga Bresi Mesevir* stracił 20. tysięcy złotych. W *Konstantynopolu* nawet umyśli są niespokojne, gdyż duch partyow ie opanował. Mowią że W. Sultan widząc takie rozdwojenie partyow, chce cały *Dywan* zmienić.

Ostatnie listy z *Grechy* donoszą, iż *Porta* mocno jest niespokojna z powodu zdań o wolności, które zdają się wkozczenia w serca iey poddanych *Grekow*, lubo bogatsi mieszkańcy i *Duchowieństwo* oświadczyli się na stronę *Sultana*. *Albania* stała się teatrem zapalczywości *Turkow* i *Grekow*; iuz się tam nie ieden raz krew przelewała. — *Porta* jest mocno nieukontentowana ze wżyltkich *Generałow*, którzy dotąd przeciwko *Basmanowi-Oglu* komenderowali. — Zamieszania panujące w *Grechy*, stały się powodem *Porcie* posłania tam woilk, które kazala ściągac z *Azyi* przeciwko *Basmanowi-Oglu*, a ten tym samym nabiera więcej łatwości rozpościerania swoich zamiarow w dalekie strony. — W *Turcyi* *Europeylykiej* w *Laria*, mieście *Arcy-Biskupim Epiru*, leżącym naprzeciwko wyspy *Korfu*, zaszczepiono drzewo wolności, równie iako i w wielu miejscach pul-wyspy *Morei*. Wielka liczba *Grekow* znajduje w tym mocne upodobanie, i jawnie się z tego cieszy.

z Strazburga dnia 16. Września.

Dnia wczorajszego przyślano tu z *Tulonu* wiadomość o wielkim zwycięstwie odniesionym przez naszą flotę nad *Anglikami*. Ta wiadomość przyślana także była z *Marsylii* i *Lugdunu*, a municypalności i kommandanci tych miał kazali ją uroczyście ogłosić. Synowiec *Generała Kilmaine*, który powracając od naszej floty, przybył do *Villa-Franca*, podał ją urzędownie władzom *Konstytucyjnym* tego miasta. Pusił się potem w dalszą drogę do *Paryża*. Kommandant w *Nicei* odebrał też łamą wiadomość przez statek pocztowy *Francuzki*, który przywiózł depesze od *Admirala Bruceys*. Spodziewamy się iż ta wiadomość w kilku dniach ostatecznie ogłoszoną będzie. (*Gazeta Strazburska*.)

Dnia 19. Września.

Ogłoszono tu list następujący, pisany przez *Generała Schauenburg*, do *Generała Jordy* kommandanta *Strazburga*. — W głównej kwaterze w Stanz 24. *Fructidor* (10. *Września*.) — Dowiesz się z ukontentowaniem moy kochany Generale, iż pokonalismy buntownikow, którzy w wielkiej liczbie zebrałi się w Powiecie *Stanz*; gdzie ogromne wytławili szance. Nie mogłem ich inaczej opasać, iak tylko za pomocą wytlanej przez *Obervald* kolumny. Od 22. *Fructidor* (8. *Wrześ*;) zabezpieczyłem sobie gorzysze stanowisko *Mergesweil*. Gdy iuz wżyltko było w gotowości do wspolnego działania, kazalem 23. (9.) za światą dnia atakować dolinę *Stanz* przez *Generalow Mainoni* i *Muller*, i gdy ich woilk za pomocą bagnetow wdzieralo się w szance, wyprawilem przez jezioro infanteryą dla olkrzydlenia *Stanz*, przeciw ktoremu mocno z armat strzelano. O 6. godzinie wieczorem opanowalismy zupełnie ten nieszczęśliwy kraj, ktorego wiekła część zniszczoną została. Nie można bylo wstrzymać zapalczy-

